

— Η μητρότητα είναι δώρο του θεού προς το

ανθρώπινο Γένος και ιδιαίτερα προς το γυναικείο φύλο. Μέσω της Μητρότητας ή Γυναίκα προσκαλείται να υπηρετήσει το μυστήριο της ζωής, όχι μόνο ως διατήρηση και συνέχιση της βιολογικής ζωής, αλλά κυρίως ως έκφραση και βίωση της άγιοπνευματικής ζωής.

Για τη διπλή αυτή αποστολή της ή Γυναίκα είναι προικισμένη με χαρίσματα, πού την καθιστούν ικανή να ανταποκριθεί στη διπλή ιερουργία της ζωής και ιδιαίτερα στο «τεκνοτροφείν». Γι' αυτό και κύριο χαρακτηριστικό της γυναικείας ψυχοσύνθεσης είναι ή έτεροκεντρικότητα, το δυναμικό ενδιαφέρον της δηλαδή για λύση και ανακούφιση των προβλημάτων των «άλλων». Είναι δέ πλουτισμένη σχεδόν με ανεξάντλητα αποθέματα άφοσιώσεως, άυταπαρνήσεως, ανιδιοτέλειας, συγχωρητικότητας, υπομονής, ηρωισμού, στοργής και αγάπης «δίχως ορούς».

Κόποι και άγωνίες, πόνοι και θυσίες, ανήφορος και γολγοθάς συνθέτουν τη ζωή της Μάνας, ή οποία όμως εκούσια τα αποδέχεται, χωρίς γογγυσμούς. Αντίθετα τα θεωρεί κατώτερα της χαράς πού αισθάνεται, επειδή συμβάλλει στο ρεύμα ζωής

δημιουργικά, προσφέροντας στη γήινη κοινωνία όλο) ρωμένες προσωπικότητες, αλλά συγχρόνως ετοιμάζοντας με το λόγο καί το βίωμά της «πολίτες του ουρανού».

Ή Ελληνίδα Μάνα, [\(περισσότερα...\)](#)